

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpat și de către avocatul acestuia Zadorojnîi Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2021, în cauza penală în privința inculpatului

Oancea Veaceslav xxx, născut la xxx, originar din xxx și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.12.2018 - 22.12.2020;

Instanța de apel: 20.01.2021 - 06.04.2021;

Instanța de recurs: 16.06.2021 - 24.11.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 22 decembrie 2020, Oancea Veaceslav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.155 Cod penal, la 2 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 ani.

S-a dispus a încasa de la Oancea Veaceslav în beneficiul statului suma de 128 lei, pentru cheltuielile de judecată.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Oancea Veaceslav, la 30.08.2018, aproximativ la ora 20:30, aflându-se în scara blocului locativ din str. Grigore Vieru 16, mun. Chișinău, având asupra sa un topor, manifestând un comportament neadecvat și agresiv față de Samanati Rostislav, a îndreptat spre ultimul toporul și amenințându-l cu omor, l-a lovit în regiunea inghinală stângă, provocându-i ultimului leziunile corporale și stare de temere pentru siguranța vieții. Concomitent, Samanati Rostislav, a perceput mesajul lui Oancea Veaceslav de amenințare cu omor ca fiind unul real și iminent, nefiind în stare să înlăture pericolul real venit din partea acestuia. Potrivit raportului de constatare nr. 201802P3668 din 01.10.2018, la Samanati Rostislav s-a constatat excoriații la nivelul antebrățului stâng, echimoză la nivelul coapsei stângi, care au putut fi cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanță a reținut că, în drept, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale

infracțiunii prevăzute de art.155 Cod penal, după indicii calificativi: amenințarea cu omor, dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Oancea Veaceslav recunoscut vinovat în baza art.155 Cod penal să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar.

În motivarea cerințelor sale acuzarea a invocat că, sentința primei instanțe o consideră prea blândă, or potrivit prevederilor art.16 Cod penal, infracțiunea comisă de Oancea Veaceslav face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Astfel, consideră că prima instanță la adoptarea sentinței în privința lui Oancea Veaceslav, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite și de faptul, că cauza penală a fost examinată în lipsa acestuia, deoarece s-a eschivat de la prezentarea în fața instanței de judecată, motiv pentru care a fost anunțată în căutare, prin urmare suspendarea condiționată a pedepsei, stabilită de către instanță în privința inculpatului Oancea Veaceslav, nu-și va atinge scopul, creând un spirit de nesiguranță a cetățenilor în caracterul inevitabil al pedepsei.

Totodată, a explicat că în cazul examinării cauzei penale în lipsa inculpatului, cu anunțarea acestuia în căutare, nu este posibilă executarea pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

De asemenea, acuzarea a atras atenția asupra faptului că obiectul infracțiunii a fost un topor cu care inculpatul la amenințat pe Samanati Rostislav, fiind doar o amenințare, însă dacă îi aplica o lovitură puteau fi consecințe mult mai grave pentru partea vătămată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2021, a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabili pentru prim instanță, prin care lui Oancea Veaceslav recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.155 Cod penal ia fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.90¹ Cod penal, prima parte a pedepsei stabilite, perioada de 1 ani închisoare urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, iar cealaltă parte, de 1 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, se suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că analizând în ansamblu probele cauzei penale, prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, a permis instanței de a concluziona despre existența în acțiunile inculpatului Oancea Veaceslav a indicilor infracțiunii prevăzute de art.155 Cod penal, potrivit elementelor constitutive: amenințarea cu omor, dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări.

Prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Reieșind din cele relatate, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a constatat că, în acțiunile inculpatului Oancea Veaceslav se regăsesc elementele componente infracțiunii incriminate.

4.2. În continuare, instanța de apel a menționat faptul că, acuzatorul de stat critică sentința doar în partea individualizării pedepsei, iar ce ține de încadrarea

juridică și vinovăție, sentința nu a fost atacată.

Totodată, instanța de apel a indicat că la stabilirea măsurii și mărimii pedepsei în privința inculpatului Oancea Veaceslav, în vederea corectării, reeducării, precum și ca măsură de pedeapsă, prima instanță i-a stabilit o pedeapsă prea blândă.

De asemenea, a relevat că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Oancea Veaceslav, prima instanță nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, considerând eronat că, îndreptarea și corectarea lui Oancea Veaceslav e posibilă fără izolare de societate, în conformitate cu cerințele art.art.75-78 Cod penal aplicându-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 2 ani.

Subsecvent, prima instanță la stabilirea pedepsei nu a luat în considerare faptul că, inculpatul Oancea Veaceslav a comis o infracțiune contra libertății psihice a persoanei, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, fiind ignorate și prevederile art.2 alin.(2) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a indicat că, infracțiunea de amenințare cu moartea, săvârșită de către inculpat atentează la relațiile sociale cu privire la libertatea psihică a persoanei și la integritatea fizică a persoanei, acesta s-a eschivat de la judecată, fiind anunțat în căutare, fiind intentat în privința lui dosar de căutare nr.2020020425.

Mai mult, instanța de apel a reținut că infracțiunea prevăzută de art.155 Cod penal se califică potrivit art.16 alin.(3) Cod penal - ca infracțiune mai puțin gravă, de forma vinovăției comiterii infracțiunii - cu intenție, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de circumstanțele cauzei legate de scopul și motivele faptei, de comportamentul inculpatului în timpul și după consumarea infracțiunii - sustragerea de la judecată, circumstanțe care au impus instanței de apel concluzia de a stabili inculpatului Oancea Veaceslav o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar prin prisma art.90¹ Cod penal, pedeapsa stabilită lui Oancea Veaceslav și anume, prima parte a pedepsei de 1 de zile cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar a doua parte a pedepsei de 1 an de zile închisoare cu suspendarea condiționată pe un termen de 2 ani.

Suplimentar, instanța de apel consideră neîntemeiată concluzia primei instanțe, precum că corijarea inculpatului ar fi posibilă prin aplicarea art.90 Cod penal. Or, sub acest aspect instanța de apel a reținut că, modalitatea de executare a pedepsei aleasă în privința inculpatului - și anume executarea reală, este în acord cu principiul proporționalității, luându-se în vedere fapta comisă și urmările acțiunilor făptuitorului îndreptate asupra ordinii publice și integritatea persoanei, cât și comportamentul său post infracțional, care s-a eschivat de la prezentarea în ședința de judecată atât a primei instanțe, cât și a instanței de apel, în privința lui fiind pornit dosar de căutare, deși prin sentința contestată a fost obligat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent, pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă prin aplicarea în privința ultimului atât a pedepsei cu

închisoare, cu executarea reală pe un termen de 1 an de zile, cât și cu suspendarea parțială a executării pedepsei și anume, pentru o perioadă de 2 ani, iar solicitarea recurentului urmează a fi respinsă în această parte, or, izolarea acestuia de societate pe un termen de 2 ani, este o pedeapsă prea aspră pentru infracțiunea comisă și nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar.

Așadar, instanța de apel a considerat că circumstanțele menționate indică la faptul că inculpatul Oancea Veaceslav în vederea corectării și reeducării, precum și ca măsură de pedeapsă, a-i aplica o pedeapsă prin prisma art.90¹ Cod penal în limitele sancțiunilor prevăzute de art.155 Cod penal.

Suplimentar, instanța de apel a menționat faptul că, în cauza dată nu există și nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale sau alte circumstanțe care ar micșora esențial gravitatea faptei inculpatului, circumstanțe atenuante sau agravante, la fel, nu au fost stabilite, însă, instanța de apel a reținut că, inculpatul Oancea Veaceslav este la prima abatere de la legea penală, anterior nefiind tras la răspundere penală, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, ceea ce justifică aplicarea unei pedepse prin prisma art.90¹ Cod penal.

Conform art.72 alin.(3) Cod penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni ușoare, mai puțin grave, săvârșite cu intenție. Respectiv, reieșind din circumstanțele cauzei penale, personalitatea inculpatului Oancea Veaceslav, de gravitatea faptei prejudiciabile comise, instanța de apel a indicat că, inculpatul urmează să execute pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 1 an de zile, în penitenciar de tip semiînchis.

În final, instanța de apel a conchis că circumstanțele invocate de către prima instanță nu îndreptătesc faptele comise de către inculpat și deci, nu pot genera aplicarea unei pedepse neechitabile, mai mult, soluția adoptată de către prima instanță nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, pentru a nu admite pe viitor săvârșirea a astfel de infracțiuni, or, aplicarea unei pedepse penale reale cu închisoare ar asigura conștientizarea de către Oancea Veaceslav a celor comise cu adoptarea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul în societate.

5. Avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului, în temeiul pct.5), 6), 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, contestă cu recurs ordinar decizia și solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale, apărarea invocă cu referire la citarea inculpatului, că în materialele cauzei nu este confirmarea citării legale a inculpatului Oancea Veaceslav, iar instanța de apel nejustificat a dispus examinarea cauzei în lipsa lui. Consideră, că prin această eroare inculpatului i-a fost încălcat dreptul de apărare, accesul liber la justiție.

Menționează că, inculpatul Oancea Veaceslav a fost anunțat în căutare până la pronunțarea sentinței, fiind pornit dosar de căutare nr.2020020425 de către Inspectoratul de poliție Rîșcani, în executarea căutării, domiciliul inculpatului a fost stabilit, el fiind anunțat despre aplicarea măsurii preventive - obligarea de a nu părăsi țara, până la rămânerea definitivă a sentinței, măsură aplicată la 22.12.2020.

Ulterior, fără a cita inculpatul în strictă conformitate cu prevederile art.art.236, 412 Cod de procedură penală, instanța de apel s-a limitat că în materialele cauzei este informația despre pornirea dosarului de căutare la etapa judecării cauzei în prima instanță, greșit a dispus judecarea apelului în lipsa inculpatului, care deja la acel moment a fost găsit, însă nu a fost citat în instanța de apel.

Astfel, consideră că prin această omisiune, inculpatul nu a fost legal citat, nu a avut posibilitatea de a lua cunoștință cu actul judecătoresc emis de prima instanță și cu

apelul declarat de procuror, precum și nu a putut să participe la examinarea apelului, de a prezenta probele în favoarea sa. Sub acest aspect, conchide că se constată temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală.

Conchide că argumentele acuzatorului de stat, precum că prima instanță nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de caracterul infracțiunii săvârșite, că infracțiunea comisă este mai puțin gravă, de personalitatea inculpatului, nu corespunde realității, deoarece prima instanță a numit pedeapsa cu suspendarea condiționată, reieșind din constatarea componentei de infracțiune prevăzute de art.155 Cod penal și din limitele sancțiunii prevăzute pentru această normă.

În plus, partea vătămată Samanati Rostislav a declarat că, este vecinul lui Oancea Veaceslav, în urma faptei comise nu a avut careva consecințe serioase, nu dorește împăcarea cu inculpatul, însă nu are careva pretenții față de el și s-a refuzat de orice pretenții pecuniare către inculpatul.

În final, concluzionează că pentru un observator independent este evident, că pedeapsă cu închisoare cu executare nu este adecvată și echilibrată în coraport cu circumstanțele cauzei, iar pedeapsa aplicată prin sentința din 22.12.2020 corespunde scopurilor legii penale, va corija inculpatul, va restabili echitatea socială, precum și va preveni săvârșirii de noi infracțiuni.

5.1. Inculpatul Oancea Veaceslav contestă cu recurs ordinar decizia și solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului, explică că din luna iunie 2020 a devenit novice (ascultător), trecând cu traiul în Biserica Ortodoxă Sf. Arhanghel Mihail, de pe str. Arhanghel Mihail, 38 din Chișinău.

Evidențiază că, motivul de a pleca în biserică a servit și încercarea sa de a evita careva conflict cu vecinul, Rostislav Samanati, partea vătămată în cauza dată.

Totodată, reține că în luna ianuarie 2021 a fost găsit de către inspectorul sectorului de Poliție nr.4 al Inspectoratului de Poliție Râșcani, din Chișinău (str. Albișoara 68 A), Andrei Tihai. Polițistul i-a explicat că, s-a pronunțat sentința în lipsa sa, prin care ia fost aplicată măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, până la rămânerea definitivă a sentinței. Tot inspectorul Tihai Andrei a întocmit un proces-verbal pentru a înceta dosarul de căutare, unde s-a indicat adresa sa actuală - Biserica Ortodoxă Sf. Arhanghel Mihail, de pe str. Arhanghel Mihail, 38 din mun. Chișinău.

În continuare, la indicația inspectorului de poliție, a recepționat de la oficiul poștal copia sentinței din 22.12.2020 cu care s-a adresat la Inspectoratul de Probațiune, interesându-se cum urmează a fi executată pedeapsa stabilită, însă i sa spus că actele pe numele său nu au parvenit.

Evidențiază că, locația sa a fost stabilită de către Inspectoratul de Poliție Râșcani, mun. Chișinău, dosarul de căutare s-a încetat, deoarece s-a stabilit aflarea sa pe adresa str. Arhanghel Mihail, 38 din Chișinău, însă nu a fost citat la judecarea apelului, copia apelului procurorului nu i-a fost înmănată.

Totodată, explică că intenționa să prezinte informația de la biserică despre modul său de viață, comportamentul pe parcursul ultimului an, a dorit să explice instanței despre atitudinea a față de fapta comisă, că se căiește sincer și regretă cele săvârșite.

De asemenea, enunță că instanța de apel a încălcat procedura de citare a inculpatului, prin ce i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil. Mai mult ca atât, notează că atât el, cât și partea vătămată Samanati Rostislav, neavând posibilitatea de a participa în ședința instanței de apel nu au putut să explice circumstanțele faptice.

Consideră că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele cauzei și corect a

dispus suspendarea executării pedepsei, iar el deja și-a schimbat comportamentul și modul de viață, începând corijarea și reeducarea.

6. Asupra recursului prezintă referință procurorul care se pronunță pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale, deoarece instanța de apel și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei aplicate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea urmează a fi declarate inadmisibile, din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu prevederile art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Lecturând recursurile ordinare declarate, Colegiul penal constată că acestea sunt bazate pe aceleași temeiuri, fiind invocate aceleași argumente, solicitându-se casarea decizie instanței de apel cu menținerea sentinței, astfel că instanța de recurs se va expune asupra lor concomitent.

Din conținutul recursului declarat, se reține că, recurenții invocă temeiurile de casare prevăzute la art.427 alin.(1) pct.5), 6), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal reține că, în esență, criticele recurenților se axează pe ideea că instanța de apel la caz a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului fără a fi citat legal, precum și că instanța de apel a individualizat pedeapsa inculpatului contrar prevederilor legale, considerând că la caz este indispensabilă aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

Însă, verificând alegațiile recurenților, în raport cu actele cauzei, Colegiul conchide că acestea sunt neîntemeiate.

În primul rând, cu referire la temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, instanța de recurs reține că concluzia instanței de apel precum că Oancea Veaceslav a renunțat în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței și de a se apăra personal, precum și se sustrage de la judecată, se întemeiază pe faptul că fiind citat legal la ultima adresă cunoscută: mun. Chișinău, str. Grigore Vieru 16, ap. 13, citația nu a fost recepționată (f.d.132).

În plus, instanța de recurs evidențiază că, inculpatul Oancea Veaceslav fiind citat legal la aceeași adresă de către prima instanță, precum și în mod repetat - mun. Chișinău str. Grigore Vieru 16, ap. 13, citația a fost remisă cu mențiunea „nereclamat” (f.d.64-67). Ulterior, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 05.11.2020 s-a dispus anunțarea în căutare a inculpatului Oancea Veaceslav (f.d.102).

Din informația Inspectoratului de poliție Rîșcani al DP mun. Chișinău, rezultă pornirea dosarului de căutare nr.2020020425 din 01.12.2020 și faptul că se întreprind măsuri de stabilire a locului aflării inculpatului, (f.d.107).

Astfel, Colegiul penal ține să menționeze că, potrivit art.321 alin.(2) pct. 1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul când inculpatul se ascunde de la prezentarea în instanță.

În acest context, instanța de recurs respinge argumentul părții apărării că instanța de apel a examinat cauza în lipsa inculpatului fără a fi citat legal. Or, instanța de apel a întreprins măsurile posibile în vederea asigurării prezenței inculpatului Oancea Veaceslav, la materialele cauzei fiind prezente probe în acest sens.

Totodată, instanța de recurs apreciază drept neîntemeiate argumentele inculpatului Oancea Veaceslav precum că „... a fost încetat dosarul de căutare“, or la materialele cauzei nu se regăsesc careva înscrisuri în acest sens. Mai mult ca atât, nici partea apărării nu a prezentat careva înscrisuri probatorii.

Mai mult, inculpatul Oancea Veaceslav cunoscând despre existența dosarului penal, avea obligația de a prezenta diligență și de a se interesa de soarta acestuia, circumstanțe care dovedesc că inculpatul se ascunde de la prezentarea în instanță.

În al doilea rând, cu referire la temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare, iar instanța de apel la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului Oancea Veaceslav și-a motivat just soluția adoptată, ținând cont de prevederile art.61, 75 Cod penal. Pedepsa stabilită este echitabilă, legală și bine individualizată, aplicată în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale ale aceluiași Cod, ținându-se cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după quantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

Instanța de recurs reține că solicitarea recurențelor privind aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei în baza art.90 Cod penal în privința inculpatului este neîntemeiată, or, doar faptul că ultimul nu este de acord cu pedeapsa stabilită de către instanța de apel, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca temei pentru aplicarea în privința sa a unei pedepse cu suspendarea executării. Instanța de apel a argumentat detaliat soluția sa referitor la necesitatea executării pedepsei sub formă de închisoare, iar recurentul nu a prezentat careva argumente plauzibile ce ar necesita

modificarea deciziei contestate.

Subsidiar, Colegiul Penal relevă că, textul art.90 alin.(1) Cod penal prin sintagma „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme. Acest fapt rezultă și din prevederile legale, care stipulează că: „Dacă ... instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei ... indicând numai de cât în hotărâre motivele...”.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată, iar pedeapsa stabilită inculpatului, răspunde scopului de corectare și reeducare prevăzut de art.61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei neprivative de libertate, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

Suplimentar, Colegiul penal evidențiază că instanța de apel a reliefat faptul că la modificarea modului de executare a pedepsei a ținut cont și de comportamentul inculpatului în timpul și după consumarea infracțiunii - sustragerea de la judecată, circumstanțe care au impus instanței de apel concluzia de ai stabili inculpatului Oancea Veaceslav o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar prin prisma art.90¹ Cod penal, prima parte a pedepsei de 1 de zile a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, iar a doua parte a pedepsei de 1 an de zile închisoare, suspendată condiționat pe un termen de 2 ani.

Instanța de recurs conchide că aplicarea unei pedepse penale reale cu închisoare va asigura conștientizarea de către inculpatul Oancea Veaceslav a celor comise cu adoptarea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul în societate.

Pe de altă parte, se reține că motivele invocate în recursul de pe rol, au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct.4.2. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Suplimentar, analizând textul deciziei atacate (f.d.140-150) în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursurilor ordinare declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală,

Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpat și de către avocatul acestuia Zadorojnîi Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2021, în cauza penală în privința inculpatului *Oancea Veaceslav xxx*, deoarece sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 24 ianuarie 2022.

Președinte:

Timofti Vladimir

Judecători:

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie